

Boden-ANAN

medlemsblad för

Boden
Överluleå
ForskarFörening

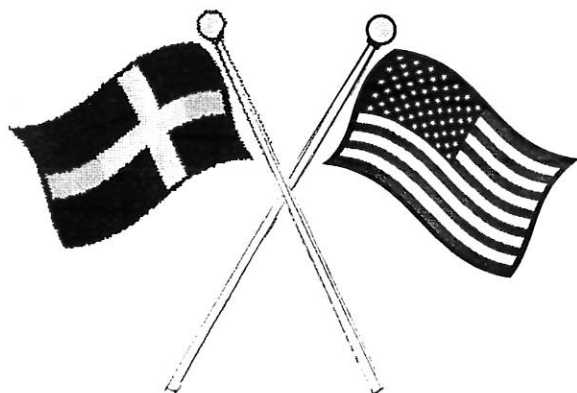
Nr 1

Årgång 12

Februari 2003

Anna Lovisa Johanssons
amerikakista av trä med järnband

Innehåll

- s.2 Föreningsinformation, Ordförande har ordet
- s.3 Från redaktionen, Medlemsregistret, Flerfel, Historia, Årsmöte, Nya mikrokort ... Besöksstatistik
- s.4 Claes Larssons berättelse om sig själv
- s.7 Ana, inte ana, ana, inte ana ...
Ewa Sandberg
Alträsk Byaförening, Annon
- s.8 Studiecirklar m.m. Återställare, Fortsättningscirkel? Skvallerpalten
- s.9 En amerikakista berättar, *Martin Johansson*, Medlemsresa
- s.10 Vallonsläkten *Drugge Jörgen Fryxell*
- s.13 Brev till Paul Elming
- s.14 Nya medlemmar, Adressändringar, Rovdjur, Tack
- s.15 Jag söker rötter, Efterlysning, Grattis

BILAGOR:

Inbetalningskort
ACN-information

Styrelse och övriga funktionärer för Boden Överluleå ForskarFörening.

•medlem i Sveriges Släktforskarförbund

Föreningens adress: c/o Elming, Glimmervägen 17, 961 46 BODEN

Postgiro: 157 58 - 6 Bankkontonr: 9960 420015 7586

Tel till forskarrummet i Råbäcksgården: 0921 - 504 13, e-post: boff.boden@spray.se

Ordförande	Björn Fredriksson	Nipvägen 18	961 44	Boden	tel 0921 - 653 15
		e-post: bjorn.fredriksson@egonet.se			
V.ordförande	Arnold Lagerfjärd	Trollsländevägen 9	961 68	Boden	tel 0921 - 137 50
Sekreterare	Stina Elming	Glimmervägen 17	961 46	Boden	tel 0921 - 653 88
Kassör	Barbro Lampinen	Unbyn 290	961 93	Boden	tel 0921 - 48 00 21
		e-post: barbro.lampinen@telia.com			
Ledamot	Ingmar Åkerstrand	S Bredåker 57	961 95	Boden	tel 0921 - 47 01 65
Styrelsesuppleanter	Constance Rutberg	Svartbyv. 10 D	961 37	Boden	tel 0921 - 163 11
	Hagar Nordlund	Sturegatan 7	961 73	Boden	tel 0921 - 152 64
Valberedning	Kristina Öhman	Kyrkgatan 33 1 tr	961 75	Boden	tel 0921 - 159 79
	Inger Enberg	Unbyn 291	961 93	Boden	tel 0921 - 48 00 95
	Kalle Brandin	Gränsvägen 14	961 37	Boden	tel 0921 - 108 06
Revisorer	Carl-Lennart Persson	Karetvägen 24	961 42	Boden	tel 0921 - 533 33
	Sixten Sandberg	Österby 950	961 95	Boden	tel 0928 - 401 32
Revisorsuppleanter	Catharina Källström	Tegelbruksgatan 13	961 73	Boden	tel 0921 - 173 38
	Herman Wahlberg	Kyrkgatan 18	961 34	Boden	tel 0921 - 109 42
Redaktion för medlemsbladet:					
Ansvarig utgivare	Ewa Sandberg	Kålrotsvägen 11	961 47	Boden	tel 0921 - 722 74
		e-post: ewa.sandberg@privat.utfors.se			
	Eila Fredriksson	Nipvägen 18	961 44	Boden	tel 0921 - 653 15
		e-post: eila.fredriksson@egonet.se			
Bildansvarig	Kristina Öhman	Kyrkgatan 33 1 tr	961 75	Boden	tel 0921 - 159 79
Kontakt i datafrågor	Gunnar Glaas	Kungsgatan 38	961 64	Boden	
		e-post: gunnar.glaas@telia.com			

MEDLEMSAVGIFT, KODKORT och NYCKEL

Medlemsavgiften för år 2002 är 100 kronor.

Kodkort till ytterdörren och nyckel till kammaren finns att köpa i Råbäcksgården. Kodkort kostar 50 kronor och nyckel 80 kronor. För att köpa dessa fordras att du är medlem i föreningen. Kortet ger tillträde till lokalerna från kl 07.00 till kl 21.00 alla dagar i veckan. Nyckeln ger tillträde till kammaren där vi förvarar våra samlingar.

Ta kontakt med någon i styrelsen om du är intresserad.

ADRESSÄNDRING

Om du ändrat adress, var vänlig meddela föreningen din nya. Vi får inte adressändringar från något register.

PLANERAD UTGIVNING

Boden-ANAN planeras komma ut:

vecka 17 - manusstopp 6 april 2003

vecka 35 - manusstopp 10 augusti 2003

Ordförande har ordet

Så har åter ett nytt år med föreningsarbete genomförts. År 2002 har varit ett speciellt år. För det första har föreningen firat sin 10-åriga tillvaro. För det andra har, för 5:e gången i rad, "Arkivens dag" genomförts i samarbete med Bodens kommunarkiv, Försvarsmaktens regionarkiv Norrbotten, Dokumentum och Lantmäteriet. Vidare har vi, på uppdrag och i samarbete med Folkets Hus, gjort en utställning samt konstutställning över Bodens Folkets Hus förenings 100-åriga tid 1902 - 2002. Under året har totalt fyra projekt varit igång, eller startats. Vårt eget, födelseboken i Bodens kommun 1831 - 1930, gravstensinventeringen, som Ulla Wikman på ett förtjänstfullt sätt genomför. Vid tillfälle, passa på att titta i pärmen som står i hyllan vid öppna spisen i forskarsalen. Soldatforskningen som nu hållit på i drygt 8 år och hitintills gett mer än 1 800 släktutredningar på 19:s

livkompanis soldater, under det yngre indelningsverket.

Vid höstens föreningsmöte startade vi med Sveriges Släktforskarförbunds projekt "Ge namn åt de döda". De 22 åren, 1950 - 1971 kommer vi att vara klara med och leverera till SSf den 15/3 2003. I skrivande stund är Råbäcksgården och övriga byggnader omringade av djupa rörgravar på grund av indragning av fjärrvärme till byggnaderna på kulturområdet. Detta innebär att vi tvingas hålla Råbäcksgården stängd medan fjärrvärmen installeras, men det innebär också att vi måste flytta ut med delar av vår maskinpark och möblemang under denna tid. Du som vill ställa upp och hjälpa till med allt extra jobb som detta innebär för BÖFF, kan väl höra av dig till mig. Närmast i tiden, den 9 mars, har vi ju årsmöte (se annons). **Du kommer väl!**

Den 15 - 16 mars representerar Arnold Lagerfjärd och Ewa Sandberg vår förening i Skellefteå på Släktforskar- och förtroendemannakonferensen. Björnvrål

från redaktionen

Som bilaga till årets första nummer av Boden-ANAN medföljer inbetalningskort för medlemsavgiften. Även de som redan betalt årets medlemsavgift samt hedersmedlemmar och vinnaren av novembermötets besökslotteri får inbetalningskort. Ni behöver naturligtvis inte betala en gång till, men Du som ska betala tänk på att fylla i medlemsnummer på talongen (det finner Du ovanför Ditt namn på tidningens adresslapp), kassören får annars onödigt extrajobb med att försöka spåra varifrån pengarna kommer.

Medlemsregistret

I föreningen är det två medlemmar som handhar medlemsregistret. Det är kassören och nuvarande redaktören. När Du meddelar adressändring eller annat som berör registret meddela i så fall någon av oss. Adresser och telefonnummer finns på sidan två i varje nummer av Boden-ANAN.

Fler fel!

Vi beklagar att Yrsa Eddebo fick fel telefonnummer i förra Boden-ANAN.

Rätt ska vara 0921 – 19 643

Eilert Gezelius fick också fel telefonnummer i samband med att han flyttade (Boden-ANAN nr 3/2002).

Rätt ska vara 0921 – 65 163

I artikeln "Fallet med de två Catharinorna" var vig-seldatumet 1788 13/2, inte 6/2 och Catharina från Lappträsk var dotter till soldaten/nybyggaren Olof Pärsson Dunder och hans första hustru Karin Hansdotter. Troligen var Arendt Johansson född i Mått-sund, son till Johan Jöransson Sedig och Barbro Arendtsdotter.

Byxlöst

Två systrar, vilka tillsammans bebo en stuga, besökas en dag av en luffare, som ber att få ett par byxor. Den ena systemen svarar:

"Här bor inga karar!"

När hon stängt dörren, framhåller emellertid den andra systemen för henne, att luffaren på grund av hennes upplysning säkerligen komme att göra inbrott endera natten. Hon sticker då ut huvudet genom dörren och ropar:

"Ja, det vill säga, om nätterna ha vi karar hos oss!"

ur "Den roligaste historia jag hört i mitt liv" från Aftonbladets halvveckoupplagas stora pristävling 1926 - 27

Årsmöte

i Almska skolan

söndagen den 9 mars kl 14.00

före mötet (13.30 – 14.00) och under pausen
spelar Mats Mikström

På dagordningen:

Stadgeenliga årsmötesförhandlingar

Medlemsresa

Mötesordförande: Christian Lindgren

Besökslotteri

Kaffe

Nya mikrokort och cd-skivor

Så har vi då fått sätta in årets första laddning av mikrokort i pärmar och snurra. De nya korten är:

- Födelse-, vigsel- och dödböcker för hela Norrbotten år 1932.
- Överluleå församlingsbok 1920 – 1932
- Bodens kbfd 1920 – 1932
- Glommerträsk födda 1923 – 1932
- Glommerträsk förs.bok 1923 – 1931
- Övertorneå förs.bok 1920 – 1932
- Nederkalix flyttlängd 1912 – 1932

De nya cd-skivorna är:

- Kråken (Nordmaling) personregisterdatabas mm
- Nederkalix födelsebok 1795-1839, vigselbok 1880-1908, dödbok 1860-1900

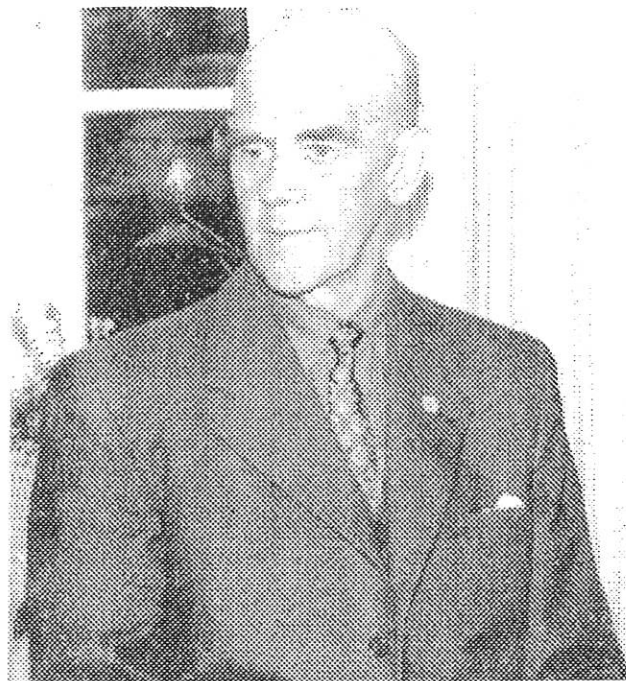
Besöksstatistik

Svante Näslund blev den 36'000:e inregistrerade besökaren i Råbäcksgården. Det hände den 18 december 2002. Han uppvaktades med två trisslotter.

Under år 2002 har 3984 besök inregistrerats i föreningens sjätte resp. sjunde gästbok.

Claes Larssons berättelse om sig själv

skriven i några brev vintern 1961

När min pappa blev död, fanns efter den tidens värden rätt stora skulder i vårt hemman. Stugan var ju ny och 15 tunnland odlad jord. (Så när Fästningsbygget köpte in mark för Gammelängsfortet fick pappa ett skogsskifte det hade han ej vetat om förut, nå det gav ju endast ett par hundra kr) Skulderna var mellan fem och sex tusen när förmyndaren¹ började samla ihop skulderna växte de allt efter vad tiden gick, det var borgensförbindelser o lån och reverser. Förmyndarn fick ju rådet att ordna vad han skulle innan den där blir myndig för han gör som han vill! Ock o detta fanns en viss dokumenterad sanning, här ett exempel. Vi hade vägstycken den tiden som skulle grusas. Fästningsbygget hade köpt in både större och mindre jordbruk med vägstycken. Nils Lidberg, Boden, körde grus till alla dessa från en Kronans grusgrop i Leåkersberget. Kronojägare Hedman, vår närmaste granne, utverkade tillstånd för att taga grus i gropen för vårt vägstycke. Jag var dit för att orientera mig om var det gick att hitta nå grus i snön och tjälen. En dag starta jag för gruskörningen, och den dagen var Lidberg hemma av en eller annan anledning. Jag tog grus i hans grop och det blev ett hallå, inte bara för grusets skull, men jag tog det bästa. Jag var 18 år, körde 8 lass, vi behövde inte mer.

En jordbit hade pappa ropat in på en auktion i Bro-tjärn Heden, den sålde förmyndarn för 200 kr till Adolf Nilsson i Råbäcken, han fick 2 år efteråt 1'200 kr för biten av Fortifikationen. Vårt hem, jorden och stugan såldes för 10'000 med inbärgad gröda. Grödan retade

mig mest. Köparen var därå två år, han gjorde inga avbetalningar. De 2'000 han lämnade i handpenningar var då förbrukade så det blev exekution. Jag bjöd då 7'500. Blev av förmyndarn offentligt tillfrågad om jag hade säkerhet för det budet, jag svarade att jag hade mors och min arvedel att sätta in. Strandberg bjöd 7'505 så var den auktionen slut.

Stugan innehöll sju rum, ett med kakelugn, dom övriga sex med järnspis, murad källare med kilad sten 180 meter djup grävd grund fylld med rund fältsten o skärv förresten byns första med frostfri grund. Förmyndararvode var lagenligt 5% av bruttovärdet, i detta fall 10'000 = 500 kr. På mor blev det 1'500 kronor, vi barn 250 var. Med det överskottet löpte inte förmyndarn någon allvarlig ekonomisk risk. Envar fordringsägare med trovärdiga papper eller uppgifter hade då fått sitt.

Min farfar besökte oss under den tid diskussionen om hemmets försäljning pågick och innan den var verkställd. Både han och farmor vistades på kommunalhemmet, Boden. Farfar sade att fordringsägarna tar sin ränta har nu alla fått sitt. Innan det såldes på exekutiv för den förste köparen Lidbäck, flyttade vi till Grubbstugan (?). Jenny hade då plats som piga hos Stolts 1 år så for hon till Amerika 1910 9/5. Selma o Beda hade plats på kasernen (?) med att laga kläder av alla slag. 1910 15/12 sluta mor. Så åkte Beda till Amerikat 1911 28/1. Selma fick mesta vara hemma som husmor för mig o gossarna Gustav o Filip. Så gjorde sig Selma startklar. Gustav placerades hos Petrus Blomkvist i Öändan och Filip hos morbror Gustav i Kopparnäs 14/2 1912. Så kom din morfar Johannes allvarlig och fundersam för att höra huru det skulle ordnas för de små. Ja ni har väl gjort så gott ni förstått med dem sade farbror Johannes min bästa farbror med marknads-slantar den tid det var marknad i Boden.

Gustav var hos Blomkvist till han for till Amerikat 1913 27/6, han var hos mej i Södertälje en vecka. Ett snille var han i matematik. Filip var hos morbror till han läste. Sedan var han hos jordbrukare Danielson, vars far varit riksdagsman. Nu körde de mjölk till Piteå i tur bönderna. Det var en stor ära att få fara till stan i ärende. Filip hade samlat upp i norrbyn vägen gick förbi Danielsons kon(?) var inte kommen (?) det än (är?) vägen var väl hög på mitten så det ville slänga åt dikena. Filip har väl gått ner i gropen med handen på bakkalkens nos, sökt styra upp den. Så hade flaken åkt av från bakbanken, den var utan bult, och ner på hans hals och huvud så han dels ~~krossats~~ – för starkt ord – och dels kvävts i snön. Hästen stanna och stod stilla. Jag var dit och studera både plats och kördon. Han skulle själv ha riggat åket. 15/2 1915. Hans arvedel gick till kaffe o dopp bland läskamrater o vänner. Da-

¹ Förmyndare: Oscar Sundström

nielson gjorde kors och jag lät här göra en platta av glas med namn o data till korset. Jag gjorde ett besök på kyrkogården i Kopparnäs 1919, då var allt i gott skick. 1947 var jag där igen då var det svårt att hitta något. Korset hade ruttnat av o blivit bortstädat. Har haft svåra stunder för att jag inte tog Filip hit så snart jag fick ett hem. Världen är ju full av faror här också. o frågor utan svar.

Det var ju auktion först efter pappa, det var körskap, vinter o sommar. Vem som köpte minns jag inte. Vad jag saknat och skulle velat ha kvar var en vacke rund rymmande 1 o 200 liter, gjord utav björk o en kista av utländskt trä, möjligen bok eller lönn, båda voro invändigt målade med någon sorts ockra rödgul med årtal o initialer av tidigare ägare, var nog auktionsgods, som hamnat hos far. Jag hade velat ägt dem nu till arv åt efterkommande. Erik Johansson köpte den och trillan, vårt finåk. Johansson reste till Canada 1919 med fru o sex barn. Inre husgeråd behövde vi ju för dagligt bruk så det såldes väl inte. En häst hade pappa sålt till en kusin som hette Johannes å skogsbygden norr om Hundsjö. På den affären fanns ingen skuldförbindelse, så jag blev sänd dit att få revers med uttryckligt löfte att inte driva in den omedelbart. Trots det var det förmyndarns första åtgärd att sända länsman på Johannes med samma. Jag måste hos den släkten vara en slem lögnare. Så var det auktion efter mor i januari 1912. En bädd skulle jag ha kvar. Mänskorna var ju snälla, ville inte dyrka upp priset något. Vädstolen rådde Jenny om, den såldes (med förbehåll att hon skulle köpa igen den vid behov) till Petter Nilsson, där är den ännu. Ett skåp köpte Stolt, strykugn Maria Isaksson, hyvelbänk Felix Larsson, bibeln jag, o nästan allt annat husgeråd, hade ju ingenstans att härbärgera det. En skänk fick en arbetskamrat som gift sig, en säng med kläder en annan, en sålde jag till Harald Sundling på krits. Auktionen inbringade näppelig vad annons och förmyndarns traktamente gick till. Att spara brev o handlingar låter sig inte göra för andra än bofasta med gott utrymme. Med papper skulle jag ha fyllt ett litet museum, jag hade en del korrespondens i hemmet på Svedjan, dem hitta fru Strandberg vid en renovering, det blev en skandalunge. Så var det någon utav mina vänner där som varvade henne så det blev tyst om vad som stått i de brev hon hittat.

....

Min bana som arbetsnyttig började tidigt. Redan som 9-årig stod jag för all körning med slättermaskin. Pappa hade som regel till sommarförtjänst att bärga höskörden på andras större jordbruk, flickorna fick minnsann vara med också från det dom kunde gå. Ett år bärga vi till Bergman i Svartbyn, han hade 24 kor. Vi bärga till Alm i Kyrkläppen, till Leo Strandberg, Fagnäs, Jonne Strandberg o Nicke Strandberg med flera. Det var ett större hemman varje år så långt jag minns. Och visst körde jag sönder maskinen en o an-

nan gång. Pappa var aldrig arg för det, det kunde hänt mig i samma situation. I övrigt var det ju olyckshändelser allt som gick itu, sade han. Och jag gjorde ju mitt bästa, huru det sen gick ansågs jag för mer än systrarna tror jag även av dem.

1905 gjordes min första bekantskap med rallarkärren som jordschaktare i O.Nilssons lag i södra Åberget. Vi fyllde ut för den väg runt berget som skulle användas vid upptransport av pansartornen. Dagen gick o kvällen kom. Nästa morgon fick jag rulla mig av bädden. Så småningom kom mina lemmar i rörelse och det blev bättre dag för dag. Så illa ansatt som den morgonen har jag inte varit sedan. Det blev höst o vinter o slut där. Pappa arbeta då i Leåkersberget åt Vittjärv till, hos August Eriksson från Boden, en kusin till pappa. Dom lasta sten med kran på Decauvillevagnar o järnväg som gick ner till kasernbyggenas grunder. Där fick jag börja vikariera för far en o annan dag, så det blev sol o sommar igen. 1906 fick pappa arbete för sin häst. Jag blev kusk för tegeltransporten till kasernbyggena Artilleriet, Ingenjörskåren, och Infanteriet på Decauvillespåret. Det var två sköna år för min kropp. 1907 tog det slut, sedan var jag hos Eriksson: mursand o grustransport till hösten 1908 (ovanför detta står: på Decauvillebana med häst som dragare – det framgår inte riktigt klart vilket av arbetena som avses). Då kom jag till kommandantbygget, cementgjutning. Vesterholm var entreprenör. 120 cm tjocka väggar i första våningen, sedan tegel. Det var bara till jul inte att förglömma. Det var fem gjutsatser per dag o man. Vi var två nya, det blev hårdkörning, så vårt beting var klart till kl 1. Det duger inte, sade dom gamla arbetarna, då får vi göra en sats till för dag. Så fort var vi aldrig mer färdiga. Timlönen var 45 öre. Frost kom så. Cementarbetena utomhus frös fast. Så började jag i avloppsarbeten, ingenjörskåren, Brokläppen. Det varade till den 4/8 1909. Då började storstrejken med all tragik den hade i släptåg. Den varade en månad, och återgången till arbetet skedde i någorlunda god ordning där fackföreningarna inte helt tappat ledningen. I fästningsbygget var organisationen sönderslagen. Två tredjedelar av arbetarna hade före strejken avblåstes underhand ordnat med arbetets återupptagande. Den utomstående tredjedelen blev utan arbete i allmänhet till pingst eller midsommar 1910, och då fingo de skriva personliga kontrakt. Det blev en hård vinter för många kring Boden.

Avloppsarbetena var på entreprenad och hade ej direkt med fästningsbygget att göra, varför jag och tretton andra vid strejkens slut återgingo dit. Den tredjedel, som utestängts från arbete, hävdade emellertid, att "ska inte vi ha arbete så ska inte dom andra heller". Det blev därför blockad redan efter en vecka. Tio man stannade dock i arbetet, medan jag och tre andra följde blockaden.

Så skulle fortan elektrifieras, varje fort hade ett eget

verk, en kraftig motor o ackumulatorbatteri när strålkastare skulle användas. -----å----- hade entreprenad på installationerna i fortet och tog in de mannar dom önskade. Där fick jag o en till av de fyra arbete i november samt två Olovsöner från Heden samt en smed Norberg Gustav. Han bor på Sanden i Boden. Hade intagningen av folk skett genom fästningsbygget hade vi inte kommit med för att vi lämnat avloppsledningsarbetet, det var 45 öre i timmen 10 timmars dag inomhus så vintern var bra för oss som fick jobb. Nå det var fem fört så det var ett 40-tal som fick arbete där. Det varade till i juni 1910.

Vi var nog inte helt framme vid pingst när arbetet tog slut. Ty vi var ett gäng på sju man, fyra bröder Olovsson Rånispojarna kallade, Lundgren, Ernst Johansson och jag som reste upp till Gällivare för att söka arbete vid den just då i födslovändor varande inlandsbanans påbörjande från norra änden. Den var nödvändig för att transportera material och folk till i startgroparna liggande Porjus kraftverk. Under förberedelsearbetena för kraftverket måste allt material o proviant bäras på ryggarna över myror o moras, mycket provisoriskt spångade en sträcka på 54 km, allt detta förberedelsearbeten för malmbanans elektrifiering. Vi var i Gällivare fyra dagar, bodde i tingshuset. Åkte till Boden på pingstafton utan att i den kolossala anhopningen av arbetssökande se några bärnade utsikter till lönsamt arbete. Nå när vi en gång kommit ut skulle vi åtminstone ha roligt, sade kollegerna, och Lundgrens farbror var disponent för Gällivare bryggeri, så det blev lite fest. Endast Julius Olofsson och jag var helnyktra. På pingstaftons morgon var vi klara för hemresa (då fanns endast vademekum (?) som starkt). Och mycket allvarliga rådslag om hur resan hem skulle företagas, om till fots så att säga på luffen eller huru. Ingen av de fem hade biljettpengar ända till Boden, 170 km. Julius och jag fick ju lämna våra förslag och dom var ju utav oss lämnade med vårt bästa förstånd. Julius ville ju ha besked om vad han skulle säga till deras hustrur när han kom hem utan sina bröder, ska gå från Gällivare pankas o utan mat. Om för att göra sig till mer vänner med Julius och mig så skulle vi smaka utav det sista som fanns kvar utav vademekum (?). Till tecken på evig vänskap och förbrödring fick vi droppar på var sin sockerbit, och jag höll på att aldrig få igen andan. Så blev det allmän kassainventering. Under inventeringen löpte Lundgren till sin farbror och när han kom igen var han stadd i biljettpengar och reskost för sin del. Så återstod de tre Olovsönerna o Johansson. Deras sammanlagda kapital räckte inte till mer än två biljetter och dom var fyra. Julius hade de slantar som fattades och jag kanske lade till någon krona. Sådana episoder skapar minnen och vänskap som varar för livet. Lundgren bodde hos sin farbror under Gällivarevistelsen, vi sex andra på tingshuset. Det var först när vi gjorde rätt för oss där som reskassans klena befinnande började

framträda.

Efter pingst återstod för oss att gå till Fortifikationen, först till en bas och fråga att få börja hos honom och så på hans rekommendation blev vi antagna med personligt kontrakt att få arbeta hos basen, i mitt och Johanssons fall E.J.Nyberg i södra Åberget. Olovssönerna kom till Rödberget, det låg bäst till för dem ur bostadssynpunkt. Det var i s.k. strålkastarställningar, lystorn, vi gick skiftgång två man om natt och två om dag. Det varade fram till jul. Så efter nyår 1911 grävde vi för telefonkabel (?) från Rödberget och till s.k. Hedenbron. Det började bli för mycket tjäle att med framgång fortsätta med arbetet så det tog slut i januari. Så byggde en stockholmsfirma Botolfsen bron över älven vid Bodforsarna. Där arbetade jag och Johansson två nätter, så gick vi inte dit mer, det var slut. Anledningen till att arbetet för oss tog slut vid fästningsbygget var vintern, s.k. oskyddat arbete kunde ej med fördel bedrivas i snö. Inom fortet var inte något hinder. Dels var årets anslag förbrukade, och vår anställning räknades från den dag vi skrev kontrakt, därför blevo vi lediga.

Vi gick inte mer till brobygget utan började i en fältspatgruva i Sävastberget, där vi arbetade två månader eller till påsk. Där var fyra andra mannar, varav två gifta. Gruvans upptäckare Enok Johan. Enok är gårdsnamn för den bondgård som sålde källa och tomt till Bodens ångbryggeri på Fagernäs. Närheten till bryggeriet gjorde att Johan fördärva sig själv o allt han ägde.

Så efter två månaders arbete skulle vi ha avlöning, det blev en 100 proviantlapp. Slantar kunde inte vår arbetsgivare löjtnant Björkegren skaffa. Vi fördela kapitalet så att vi fyra ogifta fick 12 kr 50 öre och de gifta 25 kr var. Jag köpte ägg och cigaretter och Johansson smör och falukorv, så var den anställningen slut. Fältspaten kördes med häst och släde till Sävast järnvägsstation, där den lades på hög för att lastas på järnväg och exporteras till Tyskland för 21 kr/ton, samma pris som järnmalm. Johan gick för övrigt på långfredag upp till gruvan för att söka reda på motorspriten, antog vi. Det var motor till hissverket från gruvan. Tredjedag påsk när de kvarvarande kom till jobbet var Johan död och medicinlådan tom.

För oss två var det att upplyfta våra ögon och se oss om efter nytt jobb. Vi hade följts åt i olika arbeten från kommandantsbygget. Och det blev vid Intendenturen grunderna vid Trångfors kvarn bageri m.fl. verkstäder för Kronans räkning. Höög från Boden var entreprenör så det räknades inte som fortifikationsarbeten i anställningstid. Vi tog ut byggnadssten i Leåkersberget och Stoltz var lagbas, far till skidlöparn. Arbetet var färdigt till jul. Så blev mor död och hemmet närmade sig sin upplösning. Så slutar år 1911.

(Breven var ställda till Arnold Lagerfjärd)

Ana, inte ana, ana, inte ana

eller Den gäckande prästanan

av Ewa Sandberg

Eftersom jag är född i Råne församling tyckte jag det var roligt när jag på min mammas sida, där jag inte tidigare funnit att det fanns några råneanor, fann en rånepräst på 1600-talet.

Det gick så här:

Jag lyckades efter visst besvär fastställa att min mormors farmors morfars mor var Christina Maria Henricia född 1739 12/9. Hon var gift med adelsmannen Magnus Fredric Clementeoff. I "Den introducerade svenska adelns ättartavlor" fick jag bekräftat min tes att hon var dotter till kapten Henric Henricius vid Västerbottens regemente, men också uppgiften att hennes mor var Maria Sjöberg, prästdotter från Åsele (Y). Sedermera fann jag också Henric, Maria och Stina Maja i Sangis*. Jag fann det märkligt att Maria Sjöberg född 1724 28/4 fick barn endast 15 år gammal med den 31 år äldre kaptenen men trodde felet låg i Christina Marias födelseår. Henric Henricius och Maria Sjöberg gifte sig i Nederkalix 1749 25/4. Alltså följde jag Maria Sjöbergs anor. Hennes mormor hette Magdalena Rockstadia och var dotter till Petrus Erics Rockstadius som blev kyrkoherde i Råne 1681.

Bingo! Dessutom var Rockstadius en intressant person med många stridigheter i sina spår.

Henric Henricius hade tidigare varit gift med en Kerstin Ericsdotter Dalin. Det framgick av "Västerbottens officerare". I Torne stads vigselbok framgick att de gift sig i Stockholm 1731. Vid genomgång av födelseböcker för Torne stad fann jag att Henric och Christina (Kerstin) fått fyra barn mellan 1733 och 1739 varav Christina Maria var den sistfödda. Ett av barnen hittade jag dödsuppgifter på i samma längd, han dog 7 dagar gammal, och notering om död på de två följande men ingen uppgift i dödspalten.

Alltså var inte Maria Sjöberg mamman och jag "tappade" min rånepräst.

Men vem var då Kerstin (Christina) Ericsdotter Dalin. Gift i Stockholm! Död var? Följde hon sin man ut i strider och dog där? Jag fann henne inte på lång tid. Vi har ju i föreningen dödböcker för både Torne

stad och Alatornio (finska Nedertorne) men där fann jag henne inte, och inte i någon annan församling där jag visste att hennes man varit verksam. Jag sneglade ju i och för sig i "Härnösands stifts herdaminnen" efter om det fanns någon Eric Dalin, och det gjorde det. Han var gift med Christina Fougth och hade dessutom en dotter vid namn Christina född 1712 27/5. Det skulle kunna vara hon!

Men inte kunde jag ta så vidlyftiga hopp i forskningen.

Sökningar i den finska databasen Hiski på Internet gav till slut resultat. Christina Erichsdotter Dalin dog 29 år 4 (7 ?) mån gammal 1741 20/1, det gjorde också en av parets söner, den andre kvarvarande dog sju dagar senare. De begravdes alla tre den 6 mars 1741 i Alatornio. Där fanns också angivet att hon var maka till Henric Henricius och dotter till Christina Johansdotter Fougth.

Alltså! Kerstin (Christina) var dotter till komministern Erich Zach. Dalin i Torps församling (Y). Hennes mamma var dotterdotter till Catharina Rockstadia som i sin tur var dotter till Petrus Erics Rockstadius.

Puh! Åter tillbaka till Råne. Henric Henricius båda makor var alltså tremänningar.

Så kom då en natt då jag hade problem att somna om. Jag tog en bok som jag lånat hem från föreningen "Släktforskarnas årsbok 2001" och tänkte att läsning i den kunde vara tröttande. Men ack vad jag bedrog mig. Där fick jag i en artikel av Carl Szabad veta att Catharina inte var dotter till Rockstadius men väl till hans maka. Hon var född i Kerstin Johansdotter Sidenias första gifte, det med komministern Abraham Jonæ (Nordenius) i Nätra fs (Y).

Där "rök" Rockstadius återigen! För gott?

Som jag brukar säga till mina cirkeldeltagare: Lita inte på någon — inte ens på dig själv. Det är speciellt lätt att tro att tryckta källor är säkrare än andra, tro inte det. Kontrollera, och kontrollera igen.

* Nederkalix DII:1 4/4, Sangits 7

Kontaktannons – Alträsk by

Alträsk byaförening håller på med en byaforskning. Vi önskar kontakt med dem som i sin forskning hamnat i Alträsk.

Tag kontakt med Kåre Andersson

tel 0921 – 481 117

Åbyn Brännfors en sågverksby

En bok av Birgitte Grönlund om alla som bott i Åbyn från 1539 till nutid. Var de bott och vart de flyttar samt en del andra godbitar.

Den kostar 350 kr plus frakt.

Beställs av författaren, Åkroken 5, 930 47 Byske

Akroken@hem.utfors.se

Annons

Studiecirklar mm

Nu under våren pågår som vanligt studiecirklar i Råbäcksgården. De hålls måndag och tisdag kväll 18.30 – 21.00 samt onsdag 13.00 – 15.30. Eventuellt kommer även cirkel att pågå onsdag f.m. 09.00 – 11.30. Övriga forskare har naturligtvis rätt att vistas i lokalen under tiden cirkelarna pågår, men får då finna sig i att endast använda "lilla forskarsalen = kammaren". Det bästa för alla parter är att om möjligt förlägga sin forskning till andra tider.

Det kan även förekomma planerade studiebesök som fyller lokalen. De noteras i så fall på det uppsatta schemat i lokalen.

Ta för vana att när Du noterar Dig i gästboken även kontrollera schemat så slipper Du irriteras över att komma till en upptagen lokal.

Återställare

Om intresse föreligger drar vi igång en ny omgång återställare. Vi börjar så snart det finns tillräckligt många intresserade (6 - 8 st).

Återställaren är till för Dig som kommit av Dig med forskningen. Har Du kört fast? Tycker Du att Du glömt bort hur man går tillväga? Har Du kommit till nya frågeställningar? osv. osv. Då är troligen det här något för Dig. Återställaren är tre gånger tre lektionstimmar, onsdagkvällar 18.30 – 21.00.

Du anmäler Dig till Eila och Björn (0921 – 65 315) eller Ewa (0921 – 72 274).

Fortsättningscirkel ?

Vid sista höstmötet talades det en del om vad föreningen skall göra om allt blir digitaliserat och finns tillgängligt på nätet. Den frågan ligger som jag ser det långt fram i tiden. Delvist beroende på att det är så mycket material som ännu inte ens är filmat. Då tänker jag närmast på alla de uppgifter som ligger utanför det vanligaste forskningsunderlaget (kyrkoböckerna). Efter höstmötet är vi några i föreningen som talat oss samman om det inte skulle vara lämpligt med en genomgång vad det är för material som står till buds och vad kan man få fram. Prata om vad som kan vara svårt och vad som är lätt. Men kanske även diskutera fallgropar.

Berthill Munkestam

SKVALLERSPALTEN

Mikrokort: Nederluleå E:1 9/10

Dessa som för hvarjehanda grofwa lustar och missgerningar blifwit, efter Lag och Kongl.förordningar wederbörligen straffade.

År 1776

Den 2 juni undergick qwinspersonen Maria Jönsdotter ifrån Unbyn, för lönskaläge, hemlig skrift och aflösning.

- den 9 i samma månad absolverades drängen Eric Hansson ifrån Unbyn under hemlig skrift och aflösning, efter begånget lönskaläge och samma dag undergick för samma brott qwinspersonen lapp-pigan Catharina Larsdotter hemlig skrift och aflösning.

- den 19 Septembris undergick trumslagaren Wilhelm Lindebaum hemlig skrift och aflösning för lönskaläge.

- den 27 octobris absolverades qwinspersonen Maria Sandberg ifrån Sunnerbyn, under hemlig skrift och aflösning för andra gången begånget lönskaläge, och samma dag undergick qwinspersonen Susanna Swensdotter i Gl.staden för samma brott första gången.

- den 3 Novembris undergick qwinspersonen Magdalena Engström hemlig skrift och aflösning för lönskaläge.

- den 31 i samma månad absolverades grängen Hans Larsson ifrån Råbäcken, sedan han för begånget lönskaläge undergått hemlig skrift.

- den 6 Novembris 1755 absolverades under hemlig skrift för begånget lönskaläge qwinspersonen Brita Larsdotter ifrån Brobyn, samt qwinspersonen Maria Andersdotter ifrån Boden.

År 1777

- Januari den 19 absolverades, under hemlig skrift för begånget lönskaläge qwinspersonen Anna Olofsdotter ifrån Alwik, drängen Nils Arendtsson ifrån Harads, Isac Henricsson ifrån Bredåker, qwinspersonen Helena Henricsdotter ifrån Ängesbyn, samt Karin Larsdotter ifrån Boden.

- Martii den 10 absolverades drängen Zachris Ericsson ifrån Sunnerbyn, efter begånget lönskaläge.

- Octobris den 19 absolverades under hemlig skrift, efter begånget lönskaläge qwinspersonen Catharina Larsdotter i Gl.staden och Lapp-pigan Ingrid Andersdotter.

- Novembris den 9 absolverades drängen Pär Arendtsson ifrån Måttsund, under hemlig skrift efter begånget lönskaläge; Och den 20 lapp-pigan Ingrid Andersdotter i Unbyn.

En amerikakista berättar

För några år sedan besökte jag och min bror med familjer våra kusiner i Minnesota i USA. Tre äldre bröder till vår far emigrerade i början av 1900-talet till Nordamerika och återvände aldrig. Efter deras död upprätthölls kontakten med hemlandet sporadiskt. Vi fick julhälsningar från en av änkorna. Mera var det inte.

På 1960-talet återknöts emellertid kontakten genom en av kusinerna i Minneapolis. Det ledde så småningom till att vi fick flera besök av två av kusinerna med familjer och det kändes både för oss och för dom som om vår familj utökats.

Så småningom beslöt vi oss för att hälsa på våra släktingar, som alla bodde i Minnesota. Deras starka känsla för att söka sina rötter var också anledningen till att mitt eget intresse vaknade och jag började släktforska.

Det visade sig att före mina farbröder hade två av farmors syskon utvandrat till Nordamerika. Den första var Anna Lovisa Johansson som 1885, 23 år gammal lämnat föräldrahemmet i Högsön, Råneå socken. Ett par år senare följde brodern Alfred efter.

Alfreds dotter Gladys Walton hade upprätthållit kontakten genom brevväxling med vår faster. Hennes existens kände vi alltså till, men i övrigt visste vi ingenting om Anna Lovisas och Alfreds öden i det nya landet. Gladys bodde i Anoka utanför Minneapolis och under vår vistelse där fyllde hon 85 år och vi gjorde ett besök hos henne samma dag.

Gladys Walton var en livfull och pigg gammal dam, som firade sin födelsedag i kretsen av sin familj. Hennes far Alfred hade gift sig med sin ungdomskärlek Hilma från Högsön, som kommit efter honom till Amerika. Gladys var därför väl bekant med föräldrarnas hemby och kunde berätta saker om olika familjer och personer, som vi inte kände till. Hon hade aldrig besökt Högsön, men var, tyckte vi, mer bevandrad i byns historia än vi själva. Alfred hade till en början arbetat på ett gjuteri, men blev så småningom farmare i Anoka. Hemmet hade varit en mötesplats för många utvandrade Högsöbor, däribland våra farbröder.

Om Anna Lovisa kunde hon berätta, att hon gift sig med en svensk, John Eriksson. Makarna hade fått tre barn, som dock liksom föräldrarna nu var döda. Annie hade dött redan 1896.

Från en garderob drog Gladys nu fram en tränkista, glatt rödmålad med texten "Anna Johnson, Högsön, Hviton, Norrbottens län, Sverige 1885". Gladys berättade,

att det var den kista Anna Lovisa hade med sig när hon utvandrade. Hennes far, vår farmors far, Johan Johansson, var snickare och hade tillverkat den. Kistan var mycket välgjord och det var onekligen sällsamt att här i Minnesota stå inför ett föremål, som tillverkats på samma plats där jag själv fötts och vuxit upp på. Kanske hade också den gamla hyvel, som jag själv använt, brukats för att hyvla bräderna släta.

Man undrade också över Anna Lovisas liv. Hon var född 1862 som nummer två bland sex barn. 1872 dog modern och fadern gifte om sig året därpå och ytterligare två barn föddes. Det var svåra tider. 1867 inträffade den besynnerliga vinter då flyttfåglarna kom i februari och videt slog ut i snödrivorna. Den efterföljdes av en lika besynnerlig vår då man på midsommaraftonen kunde köra häst på isen över Högsö-fjärden. Den hösten hade skvaltkvarnarna ingen säd att mala. Den lilla mängd mjöl man kunde få fram fick blandas med bark och vissa mossarter. Fadern körde järnmalm från Avafors till masugnen i Strömsund och kunde väl på det sättet dryga ut familjens inkomster.

Det stora födelseöverskottet och svårigheterna att försörja sig i jordbruket liksom fattigdomen var orsak till emigrationen, som hade en topp under 1880-talet. Så var det väl också för Anna Lovisa och Alfred liksom för många andra Högsö-bor. Men nog var det djärvt att ge sig iväg mot det okända med sina få tillhörigheter förvarade i en liten tränkista - ingen stor Amerika-koffert minsann. Det väckte många tankar att stå inför detta minne från en svunnen hård tid.

Martin Johansson

Medlemsresa

Vid medlemsmötet i september 2002 tillsattes en arbetsgrupp som fick i uppdrag att ta fram förutsättningar för och eventuellt anordna en medlemsresa. I gruppen invaldes som representant för styrelsen Barbro Lampinen och som representanter för övriga medlemmar Kalle Brandin, Lars-Göran Hellgren och Carl-Lennart Persson. Föreningsstyrelsen har senare beviljat 5'000:-/år som grundplåt för resor.

Arbetsgruppen redovisade vid medlemsmötet i november ett antal förslag till resor och att resan under år 2003 skulle äga rum lördagen den 16 eller 30 augusti. Vid det kommande årsmötet kommer det slutliga förslaget att presenteras.

utdrag ur artikel av Jörgen Fryxell publicerad i nr 1-3/2002 **Vallonättlingen**, medlemsblad för Sällskapet Vallonättlingar

Vallonsläkten Drugge

Några levnadsöden för släkten Drugge

Släkten Drugge (Drougge) härstammar sannolikt från en enda vallon Johan Droghe. Olika grenar av Drugge-släkten stavar namnet olika. I fortsättningen kommer här stavningen Drugge huvudsakligen att användas.

Enligt Kjell Lindblom (Vallonsläkter under 1600-talet, 1989) är Johan Droghe år 1637 i tjänst som smältare hos Jacob de la Gardie på Sigulskvarns bruk i Harakers kommun, Västmanlands län. Året efteråt är han verksam i Högfors, Karbenings sn, och 1643 vid Kungsbruket (Skyllberg) i Lerbäck sn. Därefter arbetade han vid Markebäck, Askersunds lfg 1647 – 58.

För **Johan Droghe** finns tre barn noterade: **Lovis**, **Maria** och **Anthon**. Eftersom Anthon dör före två månaders ålder blir det **Lovis** som kommer att föra Drugge-namnet vidare. Under cirka 100 år förblir Drugge-släkten en genuin hammarsmedsläkt.

Lovis Drugge var hammarsmedsmästare vid Lassåna (Laxå) bruk i Örebro län under åren 1678 – 1693.

Den äldste sonen till Lovis Drugge, **Johan**, tjänstgjorde vid flera hamrar i Västergötland och framförallt i Värmland. Han var hammarsmedsmästare vid Forsvik i Udenäs, Skaraborgs län. Omkring år 1698 flyttade han med familjen till Värmland och blev hammarsmedsmästare vid Dömle övre hammare i Nedre Ullerud. Han var bisittare vid hammartingen vid Värmlands och Dals Bergslag under åren 1699 – 1720. Vid hammartinget på Torps gästgivaregård i Nedre Ullerud, 1717-06-2, utsågs Johan Lovisson till ålderman för 14 olika hamrar. Dessa var: Persby, Hanefors, Älgå, Upprud (2 st), Vettlanda, Stömne, Svaneholm, Kolsäterud, Borgvik (2 st), Glasforsen (2 st), Forsbacka.

År 1718 var Johan Lovisson hammarsmedsmästare vid Älgå hammare i Åsebol utanför Arvika. Omkring 1720 flyttade Johan till Koskis bruk, Björneborgs län i Finland. Johan var gift två gånger och fick minst nio barn.

Den yngste sonen till Lovis Drugge, **Peter**, var kolpojke vid Lassåna (Laxå) bruk år 1699, men arbetade sedan hos sin äldre bror Johan vid Dömle bruk i Nedre Ullerud.

År 1711 var Peter Lovisson anställd som hammarsmedsmästare vid hammaren vid Gårdsjö i Sunne. År 1728 flyttade Peter Lovisson med familj till Söderfors i Uppsala län. Peter fick minst tolv barn.

Det är dessa två bröder, **Johan** och **Peter**, som blir "anfäder" till det omfattande släktträdet Drugge. Redan under de första generationerna sprider sig släkten till Söderfors och Finland. Därefter flyttar Druggevalloner upp till Råneå. Flera emigrerar till USA både från Norrbotten och Värmland, och några flyttar till Ryssland. Dessutom blev ju flera grenar kvar i Örebro, Västergötland och Värmlands län.

Peter Lovisson Drugge

Främlingshat redan på 1700-talet

Enligt ovan kom **Peter Lovisson Drugge** i början av 1700-talet till Värmland.

År 1708 arbetade Peter som mästersven vid nedre hammaren vid Dömle bruk i Värmlands län åt mästaren Nils Larsson. Vid hammarting 1710-06-06 anbefalldes ålder mannen Måns Olsson vid Kvarntorp låta hammarsmedsgesällen Petter Lovisson vid Dömle göra mästersmedsprov. I mantalslängden benämnes Peter Lovisson hammarsmedsmästare.

Hammartingen i Karlstad 1711-05-08, Filipstad 1712-05-16 och Filipstad 1714-05-29, berättade en märklig historia om vidskepelse och trakasserier mot "utlänningar". Peter Lovisson råkade i skuld för 47 skeppund tackjärn (ca 6,5 ton), som han "bortsmitt". Orsaken till detta anses bero på att hammarsmeden mästare Samuel Persson utövat "trulldom och häxeri". Så småningom framkom dock att Samuel Persson lagt in en skinnlapp i bälgen och därigenom minskat effekten av blåsnigen.

Omkring 1728 flyttade familjen till Söderfors i Uppsala län.

"Druggemodren"

Peter Lovisson Drugge gifte sig 1701 med Elisabet (Lisken) Hansdotter. Hon var dotter till hammarsmeden vid Dömle Nedre hammare i Nedre Ullerud, Hans Östensson och Ingeborg Larsdotter. Hon var född 1685 och således mycket ung vid giftermålet. Peter och Lisken fick omkring tolv barn. Alla födda i Värmland och på Gravendal i Kopparbergs län. Peter och Lisken flyttade med åtta barn till Söderfors år 1728.

Efter maken Peters död 1730 levde "Drugge-modren" som änka i Söderfors i trettiofyra år. Sista tiden bodde hon som inhyses hos dottern Anna och svärsonen Mattias Hasselgren.

Från dödboken i Söderfors för år 1764 citerad:

Död 6 mars Elisabeth Hansdotter, hammarsmedsmästaren Peter Lovissons änka, född 1682 (eg 1685) på Dömbla bruk, Nedre Ulleruds Sochn i Vermland, av hammarsmeden Hans Östensson och modren Ingrid (eg Ingeborg) Larsdotter. Gift då hon var på 17:e året med sin 1730 afledne man. Haver varit med honom sex år på Gravendal och härstädes sedan 1728. En gudfruktig stilla och beskedlig quinna med god Christendoms kunskap och utövning. Sjuknade den 5 hujus (denna månad), fick Herrens Heliga Nattnard den 6, och dödde, en välsignad moder för 13 egna barn, 7 söner och 6 döttrar, 48 barnabarn och 18 barnabarns barn, tillsammans 79 själar, sedan hon lefvat vackert och väl 82 år (eg 79 år).

Det var vanligt med många barn i äldre tider. Men dödligheten vid späda ålder var ofta förvånansvärt låg inom Drugge-släkten.

Anders Petersson Drugge

Valda delar av släktträdet för Anders Petersson Drugge visas på släktträdet på sidan 12. Barn till Anders Drugge flyttade från Söderfors till Råneå 1765.

Lång färd från Söderfors till Råneå år 1765

Peter Lovisson Drugge och Liskan Hansdotter hade en son som hette Anders Drugge och som var hammarsmedsmästare vid Söderfors, där han avled 1764. Anders Drugge var gift två gånger och hade tolv barn. Fyra av dessa barn flyttade till Råneå i Norrbotten, nämligen: Peter född 1736, Lars född 1736, Klas född 1752 och Fredrik född 1755.

De flyttade våren 1765, sedan fadern Anders Petersson Drugge och farmodern Liskan Hansdotter hade avlidit. Samtliga utom Lars lämnade efterhand Meldersteins bruk i Råneå. Klas flyttade så småningom vidare till Finland och avled i Muonio år 1811.

Hammarsmedsmästare Lars Drugge och hans hustru Britta Johansdotter hade tre söner med sig vid flytten från Söderfors till Råneå, Anders, Johan och Lars. Det yngsta barnet Lars, var vid flytten endast några månader gammal. Alla tre blev smeder vid Meldersteins bruk.

Bouppteckning och "sjöman till utrikes orter"

Hammarsmedsmästaren Lars Andersson Drugge och Britta Johansdotter (se släktträdet) vid Meldersteins bruk hade minst sju barn. En son, hammarsmeden och landbonden, Anders Larsson Drugge vid Melderstein hade vid sin död 1823 fem myndiga söner.

Enligt bouppteckning Råneå AII:22 nr.24, 1823

Bouppteckning förrättades den 21 oktober 1823 efter afledna hammarsmeden Anders Drugge. Han afled den

15 mars och efterlämnade myndiga sönerna Lars, Anders, Johan, Petter och Nils Hendric. Petter begav sig såsom sjöman för flera år sedan till utrikes orter.

Hus och byggnader: En stuga med förstuga och en kammare. Ett fähus med rum för 2 kor. Trösklador, varav en på Skratvelholmen.

Kreatur: 2 kor, 2 får, 1 lamm.

Böcker: Nordborgs Postilla, Bibel, Nissanders Gudi helgade..., gammal Psalmbok.

Underskrivet av Christina Drugge och Bergsnämndeman Anders Groth.

Bouppteckningar innehåller ofta intressant information för släkt- och hembygdsforskare. Så även denna bouppteckning. Christina Drugge var Anders Drugges hustru Christina Saxholm. Hennes far var i sin tur hammarsmeden vid Melderstein, Johan Saxholm junior, född 1731 vid Saxhammar i Söderbärke, Kopparbergs län. Man kan fråga sig vart tog då sonen Petter vägen som begav sig till "utrikes orter"?

Jo, han kom till Väddö, där han gifte sig med Anna Britta Mattsdotter år 1826 och blev nybyggare på Samkarby. De fick nio barn, två av sönerna blev sjömän.

De flesta, såväl män som kvinnor, gifte sig gärna inom sitt skrå, smeder således med smeddöttrar. Men efterhand fick Drugge-ättlingarna nya yrken, t.ex. nybyggare, bonde, soldat, sjöman o.s.v.

Generalska respektive överstinna i Ryssland

Hammarsmedsmästaren Lars Andersson Drugge och Britta Johansdotter (se släktträdet) hade bl.a. en dotter, Anna Cajsa Larsdotter Drugge född 1766. Hon gifte sig den 21 augusti 1791 i Hedvig Eleonora kyrka i Stockholm med kirurgen och bataljonsfältskären Lars Åman. I generalmönstringsrullan för Västerbottens regemente år 1792 omtalas att "Lazaretschirurgen" Lars Åman blivit befordrad till "Batallions Fältskär vid regementet den 30 nov 1791.

Lars Åman och Anna Cajsa Drugge fick bland annat två fagra döttrar, Brita Cajsa född 1791 och Anna Charlotta född 1794. Från "En gammal Norrbottensbygd" av Albert Nordberg i Luleå sockens historia från 1965 citeras från sid 137 följande berättelse:

Bland militärstaten är upptagen "bataillonsfältskären" Lars Åhman (f. 1747). Denne härstammade enligt Matrikel öfver Uppsala studerande norrlänningar från Nederkalix och blev student 1771. . . . Bataljonsfältskären Lars Åhman dog i Gamla staden i Luleå av ålderdom år 1825.

Tvenne av Åhmans döttrar, Brita Cajsa och Anna Charlotta, skola ha utmärkt sig genom fågring, särskilt den senare. De gjorde här år 1809 bekantskap med var

sin rysk officer. År 1810 flyttade de till Ryssland och avancerade där, den ena till överstinna och den andra till generalska. Generalskan besökte på 1840- eller 1850-talet sitt hem här och hade då — enligt vad som berättas — med sig en "slavinna". Själv "tog hon aldrig i ett lås", slavinnan följde henne överallt.

Åhmans ende son Lars Johan Magnus (f 1804) levde och dog i Gamla staden. Även hans döttrar flyttade till Ryssland och blevo gifta där, liksom en brorsdotter.

Söderfors i Uppsala län

Peter Lovisson flyttade omkring 1728 till Söderfors från Värmland. Flera generationer av Drugge-släkten levde kvar i Söderfors. Flera grenar flyttade vidare bl.a. till Melderstein i Råneå.

Den 17 april 1676 beordrade Kungl. Maj:t Bergskollegium att utfärda privilegium för Claes Depken Anckarström att anlägga ett ankarsmide vid Söderforsen. Efter en del olika bekymmer med ägoförhållanden och problem med ojämn vattenströmning kunde den första blåsningen i masugnen äga rum i september 1680. År 1683 hade bruket två ankarhammare i gång och färdiga ankare kunde tillverkas vid bruket.

Efter flera ägarbyten blev Claes Grill ensam ägare till bruket år 1750. År 1752 hade bruket så stora beställningar att man måste arbeta i dubbla skift i ankarmedjan. Frankrike beställde flera skeppund ankare att tillverkas "efter det swänska Maneret". År 1753 exporterade bruket till Frankrike ankare till en vikt av 676 skeppund (115 ton). År 1761 beställde Amiralitetet i Karlskrona femton stora ankare.

Under denna storhetstid för Söderfors arbetade flera ankarsmeder Drugge på bruket. Peter Lovisson kom till Söderfors 1728.

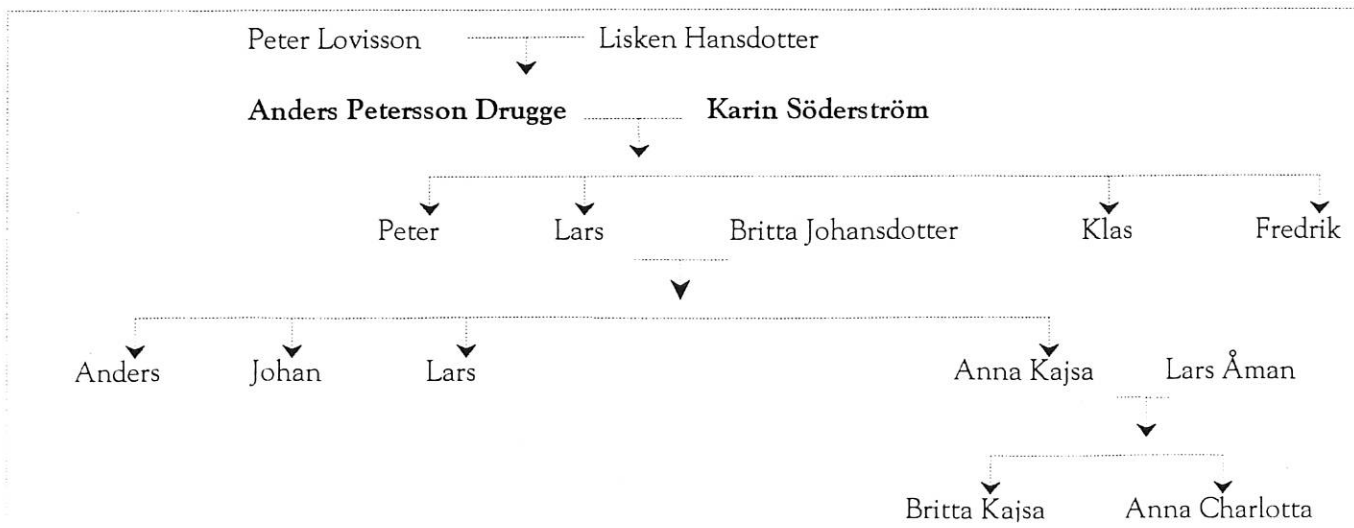

Meldersteins bruk Råneå sn 17 okt. 1834, ur Plagemanns resor

Melderstein, Råneå i Norrbottens län

Fyra söner till Anders Petersson Drugge flyttade 1765 från Söderfors till Meldersteins bruk i Råneå. Flera generationer Drugge blev smeder vid bruket i Råneå.

De två grundarna Meldercreutz och Steinholtz, gav namnet på Meldersteins bruk. Stångjärnsverket byggdes upp i mitten av 1740-talet. Det anlades två stångjärnshammare med vardera två härdar. Några år senare byggdes en kniphammare med två härdar för manufaktursmide. I manufakturverket smiddes hästskor, plogbillar, yxor, spadar, ankare, kätting och diverse annan beställning. Manufakturmedjan låg närmast dammbyggnaden och därefter kom de två stångjärnshammarna. I den ca 50 meter långa kanalen utanför smedjorna, var de olika vattenhjulen placerade. Vattenhjulen drev de olika hamrarna och härdarnas blåsbalgar. Till varje smedja fanns också ett kolförvaringshus. Under stångjärnsverkets driftsperiod 1745 – 1892 tillverkades ca 16'700 ton stångjärn. (enligt Nils Joëlson.)

Ex. Bevak. P. Elming.

Hällnäs .

Edert brev med innerligg Danielssons mottagit ! — Cykeln nog bäst med taga. Det brukar vara bra väglag Där hela november. — Goda landsvägar överallt ! —
— [Om Ni har grejor med, så bör Ni — se tågtidtabellen ! — bäst resa över Kloten station via Bånghammar — Nej ! Jag har nyss med rätt besvär gått igenom tågtidtabellen, så att den vägen kan Ni ej resa utan dyrbara mat- och nattlogis utgifter .]

Alltså reser Ni bäst sålunda

Kl. 1.23 em (Examensdagen hälst) från Hällnäs /vänd

Anländer kl. 11.18 e.m. till Bräcke.

Köper där á 1 kr s.k.

snälltågsbiljett

Afreser kl. 11.49 á natten fr. Bräcke

ankommer kl. 7.02 á morgonen till Krylbo

Afreser " 8 precis á morgonen från Krylbo

(byter alltså tåg

i Krylbo kl 7.02)

Ó anländer kl. 9.25 á morgonen sedan till Skinnskatteberg stn. där Ni afstiger ! Ni köper alltså biljett III kl. Bräcke — Skinnskatteberg + snälltågsbiljett á 1 kr för resan Bräcke Krylbo och 1 cykelbiljett á 50 öre samt om ni måste polletera, s.k. resgodsbiljett á 20 öre ! Bäst ta in grejorna i kupen, om det går. —

Jag råder Eder att genast tillskriva Kronojägaren Danielsson när Ni ankommer, så kan han ordna, att Ni får lägga på Edra grejor á postskjutsen ! Eljes kan Ni nog själf få tag i denna vid Skinnskatteberg. — Där finnes ock hotell ó skjutsstation.

Ni har att färdas 2 mil landsväg till Malingsbo — därifrån ½ mil landsväg till Djurlångens Kronoj. bost (Danielson)

Postskjutsen går blott till Malingsbo ! — —

Ja nu har Ni fått all den hjälp jag kan lämna Ni kan ju i öfrigt bedja Jägm Grufman hjälpa Eder.

—
grön
Jag medsänder 1 bok till present samt till låns 1 karta över hela Kronoparken Kloten.*, = Malingsbo revir (delvis) , — Jag har ju tjänstgjort där 9 år. Så Ni kan referera (hänvisa) till mig där överallt ! — Dessutom får Ni låna 1 generalstabskarta obs! skalan 1:100.000 = s.k. Häradskartan har i Edefors son.

Där har jag lagt in med tusch landsvägen Ni ska resa och strukit under Järnvägsstationerna innan Ni ankommer till Skinnskatteberg ! —

Så nu kan Ni säkert klara Eder ! —

Akta noga Edert resällskap att Ni ej blir bestulen eller glömmet något —

Drick aldrig sprit ! —

Eder hjälpare

IvSlettengren

Hälsningar fr. Eder hemtrakt. En kronojägare Mannberg blef efter Eder far. Men jag ó Överjägmästaren ville ha Nilsén.

* så länge Ni vistas i Kloten skogarna

(Tvärsöver längs sista sidan står): Kronoj. Nilsén får dock egen del af Klokens bevakning

(Brevet är inte daterat, men Paul slutade i Hällnäs 2/11 1916)

Avskrift: Stina Elming 2000-03-09

Nya medlemmar

Vi hälsar följande nya medlemmar välkomna i föreningen

medl.nr.

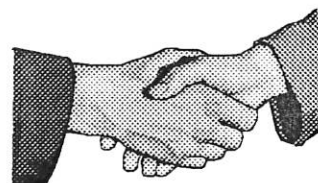
Cecilia Ahlström	Sjödalsstorget 9 II tr	141 47	Huddinge		555
Göte Sundberg	Pilotvägen 7	961 39	S Svartbyn	0921 - 16 142	556
Margareta Hedman	Drejarvägen 21	961 40	S Svartbyn	0921 - 19 180	557
Per-Ove Wikström	Pl 668	960 32	Snesudden	0928 - 51 090	558
Leif Berggren	Mandelvägen 4	961 48	Sävast	0921 - 72 019	559
Britt-Inger Englund	Barrgatan 5	961 37	Boden	0921 - 56 023	560
Ove Westman	Bäckvägen 54	428 33	Källered	031 - 795 19 95	561
Berit Brännmark	Brännkläppsvägen 6	961 42	Svartbjörnsbyn	0921 - 15 877	562
Jan Nordberg	Drottninggatan 6	961 35	Boden	0921 - 72 190	563
Kurt Forsberg	Lilla Nygatan 7	961 31	Boden	0921 - 50 134	564
Britta Hult	Lombäcken 47	961 93	Boden	0921 - 482 026	565
Göran Berlin	Saxvägen 24	961 42	Svartbjörnsbyn	0921 - 12 768	566
Roland Hollström	Pilgatan 7	961 67	Erikslund	0921 - 19 061	567
Staffan Hansson	Brinkvägen 20	961 44	Trångfors	0921 - 65 179	568
Ronnie Sjöblom	Inbyn 206	961 91	Boden	0921 - 340 124	569
Staffan Jacobsson	Gustavsbergsvägen 25	732 33	Arboga	0589 - 611 088	570

Adressändringar

Gunnar Wännman	Hallbodalen	273 96	Tomelilla	0417 - 32 385	185
Torbjörn Engström	Bastugatan 2 B	961 75	Boden		346
Kajsa Norman	Hjortronvägen 67	196 35	Kungsängen	08 - 581 652 93	513

Rovdjur

För ca 150 år sedan fanns det tydligen otroligt mycket rovdjur i Norrbotten i förhållande till vad som gäller idag. Uppgifterna nedan är hämtade ur tidningen HVAD HAR HÄNT utgiven i Luleå under denna period och avser vad som av rovdjur skjutits eller fångats i hela Norrbotten.

Art	1857	1858	1859	1860	Snitt 57-60
Björn	30	28	22	26	26,50
Varg	44	34	57	38	43,25
Lo	5	3	2	3	3,25
Silverräv	76	61	86	94	79,25
Räv	531	624	597	593	586,25
Mård	101	79	88	108	94,00
Utter	61	75	66	63	66,25
Lekatt	328	387	500	371	396,50
Säl	946	1095	484	1043	892,00
Örn	43	42	44	43	43,00
Uv	24	33	55	45	39,25
Uggla	206	158	165	187	179,00
Hök	45	107	92	135	94,75
Glada	42		3	11	ca 18,66
Falk	39	59		30	ca 42,66

TACK

Ett varmt tack från BÖFF:s styrelse för alla de gåvor och bidrag vi fått:

Rickard Pahlsson	Boden
Eilert Gezelius	Heden
Hans Lindgren	Boden
Mona Nilsson	Rimbo
Sven Sundström	Boden
Arnold Lagerfjärd	Boden
Georg Palmgren	Luleå
Lulebygdens Forskarförening	Luleå

samt till alla som gett bidrag i mikrokortsparbössan.

Jag söker rötter

Jag söker en borttappad person som enligt flytt-attest flyttat till Luleå.

Hans namn: **Lars Gustaf Lindfors**
Född 1811-02-02
Ort Riset i Robertsfors (AC)

För övrigt så är jag intresserad av alla med släktnamnet Lindfors, eftersom jag försöker kartlägga namnets ursprung.

Bernth Lindfors Njurunda
e-post: bernth.lindfors@telia.com

Jag söker föräldrarna till:
Maria Karolina Fogman-Pentheikki f 1853 5/6 i Vadsö NORGE, enligt husförhör.
Hon var gift med **Lars Petter Nilsson-Löf** f 1853 21/8. De fick bl.a. dottern **Sofia Matilda Nilsson** f 1884 21/3 i Vitåfors Råneå (BD).

Hilda Karpava Ellertsen f 1891 14/8 i Kirkenes Sydvarangen NORGE, även detta enligt hfl.
Hon gifte sig 1909 24/10 med soldat **Axel Alexander Larsson-Strid** f 1878 13/1 i Unbyn Överluleå (BD). Vet ej heller vart de tog vägen, men han finns på "utdrag ur obefintlighetsboken 1920." Där står han som gift, men frun finns inte med i noteringen.

Soldat **Jacob Danielsson-Kanck** f 1786 13/4 och hustrun **Brita Maria Christophersdotter** f 1792 11/5. De bodde i Sunderbyn Nederluleå (BD) och for till NORGE 1833 23/3. Finns det någon som har fortsättning på dessa personer.

Soldat **Nils Tycko Danielsson-Holm** f 1837 28/2 i Persön N-luleå, gift med **Johanna Christina Rutqvist** f 1828 3/1 i Gammelstad N-luleå (BD).
Nils Tycko for ensam till England 1866 18/9.
Hustrun troligen till Amerika. Önskar även få en fortsättning på denna familj.

Eila Fredriksson Nipvägen 18, 961 44 Boden
e-post: eila.fredriksson@egonet.se

Efterlysning

Vi saknar pärmar i våra hyllor. Har Du lånat hem och glömt att lämna tillbaka? (Det är inte tillåtet att låna hem pärmar.) Vi saknar "Erik den 14:e's anor" och "Västerbottens regementes generalmönsterrullor".

Det material vi samlar på oss i föreningen är avsett för alla forskare. De är efterfrågade, så lämna tillbaka snarast!

Vid årsskiftets inventering saknades följande böcker i föreningens bokhylla: Släktforskning för alla (*Furtenbach*), Dock lever namnet (*Eva Hübinette*), Beskrivning över Sveriges lappmarker (*Per Högström*), Norrländska kvinnobilder (*Eyvind Johnson*), Norrbotten och dess hövdingar (*Kjell Lundholm*), Norlandica, Riksdagens tre resor i Norrbotten, Siste soldaten i Pite kompani, Sockenkartverket (del I), Torneå kompani och allmogen vid Västerbottens regemente 1620-1825. Vem är jag.

Har Du lånat hem och glömt att notera, eller glömt att Du lånat? Skriv in på lånelistan eller lämna tillbaka! Det är roligt om vårt bibliotek innehåller böcker som medlemmarna finner intressanta — tänk bara på att eftersom vi är en förening där medlemmarnas intressen ofta sammanfaller så är böckerna av intresse även för andra medlemmar. Försök därför hålla lånetiden.

BÖFF

gratulerar dessa medlemmar som fyllt jämna år under det fjärde kvartalet år 2002

Arne Isaksson
Birger Englund
Ingemar Engman
Lars Johansson
Martin Johansson
Rolf Björk
Torsten Johansson
Åse Engström

Begränsad eftersändning
Vid definitiv eftersändning
retur med den nya adressen till:

B Föreningsbrev

Boden-ANAN
c/o Sandberg
Kålrotsvägen 11
961 47 Boden

Kontors**o**bolaget

Vi säljer & servar:
Datorer, Skrivare,
Faxar, Kopiatorer,
Kaffeautomater,
Skrivmaskiner,
Kassaregister mm

BÖFF-medlemmar
har 15 % på:
Bläckpatroner
Lasertoner
Papper

Henry Eriksson KONTORSBOLAGET

Buddbyvägen 70
961 42 Boden
tel och fax: 0921-600 54
mobil: 070-67 66 500

email: henry.eriksson@mail.interact.se

BÖFF kundanskaffare till ACN

Nyligen hemkommen från en arbetsresa i Amerika vill jag berätta om en händelse som etsat sig fast i mitt minne. I Los Angeles och Hollywood med sina 16 miljoner innevånare leds en flod eller liknande i en ränna av betong. Uppskattningsvis är den 10 meter bred och minst 5 meter djup. Det som fångade min uppmärksamhet och intresse var att det fanns inte en droppe vatten i den. Var det en felsatsning eller är det i den amerikanska överdimensionerings hysterin som den erhållit detta mått och utseende.

Två dagar senare meddelade man i väderleksrapporten att under den stundande helgen skulle det komma en och annan regnskur i området. Så gjorde det också men för en nordbo var det inget anmärkningsvärt. Regnet var steget över duggregn. Man kunde ha kameran framme men fick torka av någon droppe då och då från kameralinsen.

Efter ett dygns regnande passerade jag ånyo detta betongdike och nu var det halvfyllt med strömmande vatten. Så här mycket hade det inte regnat i Los Angeles på två år!

Vad är det för märkligt med detta frågar du. Jo att så liten mängd regn kunde ge en sådan kvantitet i betongdiket. Vad kan du och jag lära oss av det? Det är inte bara de stora skyfallen som ger ett synbart resultat utan också många små insatser.

Det finns någon enstaka gång någon person som donerar en stor summa pengar till BÖFF. Och varje år inbetalningen av medlemsavgiften sker finns det många som skänker en 100-lapp eller mer. Det tackar vi för. Men vad värre är att dessa "extrapengar" är ett måste för den årliga driften av hyra, elektricitet och administration.

BÖFF är inte ensam om att känna den ekonomiska snålblåsten. Ta bara vår egen kommun som lär gå 39 miljoner back. Besparingar skall vidtas, vilka också troligtvis kommer att drabba vår förening.

Forskarföreningen har därför erbjudits och valt att skaffa inkomster till sin verksamhet genom att var oberoende representant för telefonbolaget ACN. ACN har nämligen lovat att erbjuda sina kunder billigare teleabonnemang än de tre största operatörerna i Sverige, nämligen Telia, Tele2 och Teleordia. Detta är möjligt eftersom ACN inte lägger ner en krona på reklam. Dessa "reklampengar" går

istället till billigare telefoni för abonnenten och en procentsats till den, i detta fallet BÖFF, som skaffat kunden.

Observera att du har kvar Telia som grundabonnemang vilket innebär att funktionen och kvaliteten på förbindelsen ansvarar Telia för.

Vad kostar det att välja ACN? Det kostar ingenting! Binder jag mig för en tidsperiod? Nej! Vad skriver jag på? Bara och enbart att ACN får begära hos Telia att ha dig som förvalskund. Ångrar du dig eller är du missnöjd så kan du ringa till BÖFF representanten, men snabbast går det om du ringer den operatör du vill gå till.

För fast telefoni skall du, om du ringer för mer än 225 kr i månaden, välja "ACN Gold". Annars väljer Du Basic.

ACN har fr o m i år även tillgång till Sveriges bästa mobilnät. När ACN etablerade sig i Sverige för fyra år ville man få tillgång till Telias landsomfattande mobilnät. Den gången blev svaret nej. Ifjol var det omkastade roller, Telia knackade på dörren till ACN, och erbjöd sitt mobilnät.

ACN har tre olika abonnemang, "**Låg**", "**Mellan**" och "**Hög**". Låg är till för den som pratar lite men vill ha mobilen om det skulle behövas. 22.50 i månaden och 2.50 per minut dygnet runt.

"**Mellan**" är för den som använder mobilen ofta, och gärna efter kl 18. Månadskostnad 65 kr och 3.15 per minut. Kl 18-08 kostar det 45 öre per minut. Med Telias kontantkort kostar samtalen 6 kr på dagtid och 80 öre övrig tid. (OBS de flesta andra operatörer har dyrare perioden kl 19-07). "**Hög**", är alternativet för den som använder telefonen mycket under dagtid. 150 i månaden och 1.99 per minut dagtid och 79 öre annan tid samt under helgdagar. SMS sänder du för 1 kr till ACN och Telia mobile. Inträdesavgiften är 250 kr men tjänster som kostnads-kontroll-SMS, mobilsvar, nummer presentation och roaming(anv utomlands) är gratis. Ingen bindningstid. ACN-s nummer serie är 0731-8xxxxx. Vill du behålla ditt gamla nummer får du lägga till en månatlig kostnad under ett år för alternativen "**Låg**" och "**Mellan**" men inte i alternativet "**Hög**".

I och med att Sverige avreglerade teletrafiken så öppnades dörren för andra operatörer. På sikt kommer alla 69 länder att avreglera sin teletrafik.

Till Sverige kom ACN hösten 1999 och har idag etablerat sig i 11 länder.

Fast telefoni

Så här är fördelningen av abonnenter på fasta telenätet, enligt PTS

~~6 210 000~~ **abonnemang varav 4 100 000 privata** abonnemang

Telia 4 669 000 **abbonenter**, telia tappar kunder men minskar ej pga nya abonnemang

Tele2 801 000 **abbonenter**, har enligt bedömare nått sin topp

ACN 207 000 **abbonenter**, *idag har ACN över 300.000 abonnenter*

Glocalnet 88 000 **abbonenter**

Telenordia 77 000 **abbonenter**

Enligt PTS egna statistik var ACN billigast av dessa 5 bolag!

I Sverige finns det endast tre mobilnät. Som Sveriges bästa mobilnät har utsetts Telia. I det nätet återfinns ACN som virtuell operatör. I södra delen av vårt avlång land finns många nät att välja på men i Norrbotten finns bara Telias mobilnät att välja om man önskar säkerställa mobil förbindelse. Då ska du välja ACN som är ett billigare mobilalternativ.

I Comviq/Tele2:s nät:

Dial n Smile GSM

Tango (Optimal Telecom)

I Telias nät:

ACN Mobile

Sense

Halebop Mobil

RSLCOM Mobil

Spray Smart

Vattenfall Mobiltelefoni

I Europolitans nät:

Djuice

Glocalnet Mobil

HemEi

LunarMobil

Universal Telecom

Campuz Mobile

Besök gärna någon av ACN-s hemsidor: www.teamtellus.com/ringa_billigare.asp
www.acneuro.com

Gör slag i saken ge ditt bidrag till forskarföreningen genom att ha din telefon med förval till ACN och själv få billigare telefonräkningar.

Gör som andra nöjda ACN-kunder, pröva ACN ett tag genom att fylla i kundblanketten och lämna den till Barbro eller C-L. Det enda din namnteckning står för är att ACN får begära av Telia att de lägger ditt telefonnummer som förval. Du binder dig inte för något annat och ångrar du dig så är det lätt att ändra tillbaka.

För BÖFF-s representantskap svarar kassören, Barbro Lampinen, telefon 480021, e-post: lampinen@algonet.se, till sin hjälp har hon C-L Persson, telefon 0921-53333, 070-2700488 och e-post: cl.persson@bodenonline.com.

Kundtjänst:
020461532
www.acneuro.com

TNT International Mail
ACN Communications Sweden AB
AMS/AMS/136762/ASE
PO Box 93, 191 22 Sollentuna
Telefonserviceavtal

Texta tydligt med stora bokstäver

Privatperson

Förnamn: _____

Efternamn: _____

Personnr: _____

Telefonnr dagtid: _____

Företag

Företagsnamn: _____

Kontaktperson företag: _____

Organisationsnr: _____

Telefonnr: _____

Adress

Adress: _____

Postnr & ort: _____

E-mailadress: _____

Telefonnummer:

Huvudnummer
inkl. riktnummer

Sekundära nummer
inkl. riktnummer

_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____

Kunden väljer följande prisplan: ACN 7 Days Free ACN Basic ACN Gold

Om du inte väljer en prisplan kommer ACN 7 Days Free att tilldelas privatkunder och ACN Gold kommer tilldelas företagskunder.

Undertecknad medger härmed ACN, eller partner som ACN valt, som förvalsooperator för samtliga telefonsamtal inom Sverige och utomlands. Detta gäller i den utsträckning som dessa trafikslag och teletjänster omfattas av 40 § telelagen (1993:597) och Post- och Telestyrelsens föreskrifter och beslut gällande förval.

Kundens namnteckning _____ Datum: _____

Representantens namn: _____ Team ID-nr: _____

Representantens underskrift: _____ Datum: _____

Du har rätt att inom två veckor från det att Du undertecknade denna ansökan utöva Din ångerrätt. Detta sker genom att Du sänder eller överlämnar en skriftlig uppsägning till ACN.

Vänligen faxa detta formulär till 08-750 99 25

ACN Mobile

ACN Mobile erbjuder Er följande villkor:

- Nyttja Telias mobilnät, Europas bästa GSM nät.
- Sekunddebitering
- Nummerpresentation utan extra kostnad
- Mobilsvar utan extra kostnad
- Vidarekoppling till ACN mobile/Telia mobile kostnadsfritt
- Faktura månadsvis
- Anslutningsavgift 250 kr

Priser mobiltelefoni (inkl moms).

Abonnemang: HÖG

Dagtid (08-18)	1.99 kr/min
Kväll/Helg	0.79 kr/min
SMS	1.00 kr/st
Abonnemangskostnad	150 kr/mån

Abonnemang: MELLAN

Dagtid (08-18)	3.15 kr/min
Kväll/Helg	0.45 kr/min
SMS	1.00 kr/st
Abonnemangskostnad	65 kr/mån (87.50 under första året när du vill behålla ditt gamla mobilnummer)

Abonnemang: LÅG

Dagtid (08-18)	2.50 kr/min
Kväll/Helg	2.50 kr/min
SMS	1.00 kr/st
Abonnemangskostnad	23 kr/mån (67.50 under första året när du vill behålla ditt gamla mobilnummer)

Komplett prislista erhålls från Gösta Eriksson, telefon 0921-17507 eller 073-1803251

Jämförande priser för fast telefoni, gäller fr o m 1 juni 2002

Lokal/Sverigesamtal	ACN		Telia
	Basic	Gold*	
Vardagar kl 08-18	19,6 öre	18 öre	23 öre
Kväll/helg kl 18-08	9,8 öre	9 öre	11,5 öre
Till mobil			
Vardagar kl 08-18	2.30 kr	1.99 kr	2.50-2.95 kr
Kväll/helg kl 18-08	2.30 kr	1.99 kr	1.50-2.25 kr
Från fast telefon till			
ACN Mobil	1.96 kr	1.69 kr	-----
Öppningsavgift			
för besvarat samtal	45 öre	37.5 öre	45 öre
* månadsavgift 40 kr			

Välkommen som fasttelefoni- eller mobilkund och tack för ditt stöd till Boden Överluleå ForskarFörening